

διώχνω

διώχνω, ρ. [<αρχ. διώκω], διώχνω. **1.** απομακρύνω από κοντά μου το ερωτικό μου ταίρι, τον ερωτικό μου σύντροφο: «επειδή άρχισε να μου μιλάει για γάμο, την έδιωξα». (Λαϊκό τραγούδι: *ό,τι ζητούσες από τα νιάτα μου το πήρες, τώρα με διώχνεις για να πάρεις μια με λίρες*). **2.** απομακρύνω κάποιον από κάπου: «τον έδιωξε απ' το σπίτι || τον έδιωξε απ' τη δουλειά του». **3α.** δεν μπορώ ή αδιαφορώ να εξυπηρετήσω κάποιον: «επειδή είχε γεμίσει το μαγαζί, όσοι καινούριοι πελάτες έρχονταν, τους έδιωχνα || τον απέλυσα απ' τη δουλειά μου, γιατί με τον τρόπο του έδιωχνε τους πελάτες απ' το μαγαζί». **β.** με τη συμπεριφορά μου κάνω κάποιον ή κάποιους να μη θέλουν να με συναναστραφούν: «είναι ψυχρός άνθρωπος και με τη στάση του σε διώχνει».

- διώξε το βίντεο, (στη γλώσσα της τηλεόρασης) βλ. λ. [βίντεο](#).

- ήρθαν τ' άγρια να διώξουν τα ήμερα, βλ. λ. [άγριος](#).

- θα σε διώξω σβέρκο κώλο, βλ. λ. [σβέρκος](#).

- τον διώχνεις απ' τη μια πόρτα κι έρχεται απ' την άλλη, βλ. λ. [πόρτα](#).

- τον διώχνεις απ' την πόρτα και μπαίνει απ' το παράθυρο, βλ. λ. [πόρτα](#).

- τον διώχνω σβέρκο κώλο, βλ. λ. [σβέρκος](#).

- τον έδιωξαν κακήν κακώς, βλ. λ. [κακός](#).

- τον έδιωξε άναυλα ή τον έδιωξε άναυλο, βλ. λ. άναυλα.

- τον έδιωξε απ' το σπίτι, βλ. λ. [σπίτι](#).

- τον έδιωξε με τις κλοτσιές, βλ. λ. [κλοτσιά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας